

Τον πολυαγαπημένο μας αδελφό και δείο, μέχρι πρότινος αγνοούμενο.

ΣΑΒΒΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ

(εκ Νέου Χωρίου Κυθραίας - Στρατιώτη 70ού Τάγματος Μηχανικού)

που χάθηκε σε αποστολή ναρκοδέτησης την 6η Αυγούστου 1974, στην περιοχή Λαπήθου και τα οστά του ανευρέθησαν σε ομαδικό τάφο (με τη μέθοδο του DNA), κηδεύουμε αύριο Σάββατο 2/11/2019 και ώρα 11:00 π.μ. από τον ιερό ναό Αγίου Σπυριδωνος Συν. Στροβόλου 2 και καλούμε όλους όσοι τιμούν τη μνήμη του να παραστούν.

Η ταφή θα γίνει στον Τύμβο της Μακεδονίτισσας.

Η οικογένεια θα δέχεται συλλυπητήρια στην εκκλησία από τις 10:00 π.μ.

Οι τεθλιμμένοι:

Αδέλφια: Τούλλα Χρυσού Σέα, Χρυστάλλα Αντωνιάδου
Ειρήνη Χριστοφόρου, Αγγέλα Γεωργίου
Αυγή Νικολάου, Κώστας Αποστολίδης
Αδελφότεκνα και λοιποί συγγενείς

Παρακαλούμε να γίνονται εισφορές για την εκκλησία Αγίου Σπυριδωνα και την εκκλησία Αγίου Χαραλάμπους Ν.Χ. Κυθραίας.

Επικήδειος του Επιτρόπου Προεδρίας κ. Φώτη Φωτίου

Με αισθήματα δέους και βαδιάς συγκίνησης αποχαιρετούμε σήμερα ακόμη έναν από τους συμπατριώτες μας που για 45 χρόνια περιλαμβανόταν στον δλιβερό κατάλογο των αγνοουμένων, τον Σάββα Αποστολίδη, του παλληκαριού από το Νέο Χωρίο Κυθρέας, του Γεωργίου και της Μαρίτσας οι οποίοι δυστυχώς δεν βρίσκονται μαζί μας. Έφυγαν από τη ζωή χωρίς να μπορέσουν να πουν το τελευταίο αντίο στο σπλάχνο τους και να ακουμπήσουν το φέρετρό του. Αυτή είναι η τραγική μοίρα πολλών εκ των συγγενών που ζουν όλα αυτά τα χρόνια με την αγωνία να πάρουν απαντήσεις για την εξαφάνιση των αγαπημένων τους, πριν ολοκληρώσουν το δικό τους κύκλο της ζωής.

Αποχαιρετώντας τον Σάββα Αποστολίδη, μαζί με τα αδέλφια του Παναγιώτα, Αγγέλα, Χρυστάλλα, Ειρήνη, Αυγή, Κώστα όπως και τα παιδιά τους κλείνουμε ευλαβικά το γόνυ και προς όλους εκείνους τους άλλους γονείς και συγγενείς των αγνοουμένων της τραγωδίας του 1974 που βίωσαν και βιώνουν αυτό το μεγάλο δράμα. Για όσους έφυγαν προσευχόμαστε στον Ύψιστο να αναπαύσει την ψυχή τους εν ειρήνη. Και σε όσους συνεχίζουν εναγώνια να περιμένουν απαντήσεις για την τύχη των δικών τους ανθρώπων, τους εκφράζουμε την πλήρη συμπαράστασή μας. Ο δικός τους πόνος είναι και δικός μας πόνος.

Ευχαριστώ την οικογένεια για την τιμή που μου κάνει να είμαι εδώ σήμερα. Είναι μεγάλη η τιμή να μιλήσει κανείς για έναν ήρωα, και να του αποδώσει τον προσήκοντα δικαιο φόρο αιώνιας ευγνωμοσύνης. Όπως εύστοχα υπέδειξε ο Καβάφης, πρέπει τιμή αληθινή σε εκείνους «όπου στη ζωή των όρισαν να φυλάγουν Θερμοπίλεις, ποτέ από το χρέος μη κινούντες».

Ο Σάββας Αποστολίδης γεννήθηκε στο Νέο Χωρίο Κυθρέας, στις 13 Ιουνίου του 1955. Μόλις τελείωσε το δημοτικό σχολείο, άρχισε να εργάζεται για να βοηθήσει την πολυμελή οικογένειά του. Εξασκούσε το επάγγελμα του καλουπιτή. Διακρίνετο για τον πολύ καλό χαρακτήρα του και την εργατικότητα του. Ήταν φιλήσυχος χαρακτήρας και αγαπητός στο χωριό και στους φίλους του.

Τον Ιανουάριο του 1974 ο Σάββας κατατάγηκε στο 70 Τάγμα Μηχανικού, με έδρα το ΒΜΗ της Λευκωσίας για να εκπληρώσει τη στρατιωτική του θητεία.

Με την έναρξη της τουρκικής εισβολής στις 20 Ιουλίου 1974 το 70 Τάγμα Μηχανικού, ανταποκρίθηκε με ενθουσιασμό στο κάλεσμα της πατρίδας και προσπάθησε να φέρει σε πέρας με επάρκεια όλες τις αποστολές που του ανατέθηκαν, παρά την προδοσία και τις τραγικές συνθήκες των ημερών εκείνων που είχε ως αποτέλεσμα την αποδιοργάνωση της Εθνικής Φρουράς.

Οι άνδρες του τάγματος, χωρίς την αναγκαία κάλυψη πολλές φορές από άλλες μονάδες της Εθνικής Φρουράς, προχωρούσαν σε συνθήκες σκότους και άκρας σιγής προς τις θέσεις του εκδρού και επέστρωσαν με μεγάλη προσοχή ναρκοπέδια σύμφωνα με τις οδηγίες που τους δίδονταν. Συνολικά επέστρωσαν αρκετά ναρκοπέδια μπροστά από τις προχωρημένες θέσεις των δυνάμεων της Εθνικής Φρουράς, ενώ έλαβαν μέρος και σε άλλες αποστολές, όπως καταστροφής πιθανών δρομολογίων του εκδρού.

Η τελευταία αποστολή κατέληξε δυστυχώς σε μεγάλη τραγωδία. Ήταν αυτή στην οποία χάθηκε ο Σάββας Αποστολίδης μαζί με 30 άλλους κληρωτούς και έφεδρους της μονάδας του, μεταξύ των οποίων και τρεις ανθυπολοχαγοί.

Το πρωινό της 6^{ης} Αυγούστου, όταν αποστολή του Μηχανικού για επιστροφή ναρκοπέδιων στην περιοχή Λαπήθου-Καραβά, συνέπεσε χρονικά με την επιχείρηση των τουρκικών στρατευμάτων για κατάληψη των δύο κωμοπόλεων, οι άνδρες του Μηχανικού αφέθηκαν από τον υπεύθυνο αξιωματικό της αποστολής τους να διανυκτερεύσουν μπροστά από τη γραμμή άμυνας της Εθνικής Φρουράς, ενώ θα μπορούσαν να ολοκληρώσουν την αποστολή τους από το βράδυ της προηγούμενης ημέρας και να αποχωρήσουν. Και αυτό, παρά τις σαφείς οδηγίες της ανώτερης διοίκησης του τάγματος σε επιτόπια επίσκεψή της.

Έτσι, όταν άρχισε η τουρκική επίθεση, οι άνδρες που μετείχαν στη συγκεκριμένη αποστολή του τάγματος, βρέθηκαν κυριολεκτικά μέσα σε μια πραγματική κόλαση φωτιάς από την οποία προσπάθησαν να διαφύγουν αβοήθητοι και όπως-όπως.

Από την κόλαση εκείνη, κατάφεραν τελικά να σωθούν μόνο οι 17 από τους 48 άνδρες που έλαβαν μέρος στην αποστολή. Μεταξύ των διασωθέντων και ο υπεύθυνος αξιωματικός της αποστολής, ο οποίος είχε διανυκτερεύσει αλλού. Όλοι οι άλλοι, περιλαμβανομένου και του Σάββα Αποστολίδη, εγκλωβίστηκαν στα πεδία των μαχών αντιμετωπίζοντας τους εισβολείς με αυταπάρνηση. Οργανώθηκαν σε τρεις ομάδες και προσπάθησαν να εξέλθουν από τις περιοχές, οι οποίες περιήλθαν στα χέρια των εισβολέων. Ενέπεσαν σε τουρκικές ενέδρες και έδωσαν σαν άλλοι Λεωνίδες την τελευταία τους μάχη.

Τα λιγοστά οστά του Σάββα εντοπίστηκαν διάσπαρτα και κατατεμαχισμένα μαζί με ακόμα 19 παλικάριών μας, όλων πολύ λίγα μέχρι ελάχιστα, σε περιοχή της Λαπήδου την περίοδο 2014-2015.

Ελληνίδες, Έλληνες,

Σαράντα πέντε χρόνια από τότε εξακολουθούμε να δάβουμε παλληκάρια μας.

Το θέμα των αγνοουμένων μας απασχολεί πάντα έντονα, στοχεύοντας στη διακρίβωση της τύχης όλων ανεξαιρέτα, προκειμένου να ησυχάσουν από το μεγάλο βάσανο οι ψυχές όλων των συγγενών. Εξακολουθούν να αγνοούνται 815 παλληκάρια μας.

Οι ευθύνες της Τουρκίας είναι για το θέμα αυτό τεράστιες. Αρνείται την πρόσβαση στα αρχεία του τουρκικού στρατού. Αρνείται, επίσης, να δώσει στοιχεία για τις μετακινήσεις οστών από τους αρχικούς χώρους ταφής σε άλλους που ακόμα παραμένουν άγνωστοι.

Και αυτό, για να αποκρυβούν οι ευθύνες για τις μαζικές εκτελέσεις μεγάλου αριθμού συλληφθέντων συμπατριωτών μας.

Θα συνεχίσουμε αποφασιστικά τις προσπάθειές μας, όπως τις συνεχίζουμε με υπευθυνότητα και στην προσπάθεια επίτευξης λύσης του εθνικού μας προβλήματος. Διερχόμαστε μια περίοδο από απαράδεκτες τουρκικές προκλήσεις και απειλές που ασφαλώς και επιβάλλεται να τερματιστούν προκειμένου να διευκολυνθεί ο δρόμος για την επανέναρξη ουσιαστικών διαπραγματεύσεων, χωρίς εκβιασμούς και απειλές, αλλά με πραγματική καλή θέληση και βούληση να αποδώσουν το αποτέλεσμα που ευχόμαστε.

Στόχος μας μια λύση που πάνω από όλα, θα πρέπει να βρίσκεται σε απόλυτη συνάρτηση με το διεθνές δίκαιο, τις αρχές και το κεκτημένο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών.

Με ενότητα, σύνεση και την υπεύθυνη στάση όλων μπορούμε να προχωρήσουμε μπροστά, όπως επιβάλλει και το χρέος μας έναντι όλων των ηρώων των αγώνων μας για την ελευθερία του τόπου μας. Η πατρίδα είναι πάνω από όλους και όλα.

Ελληνίδες, Έλληνες

Σήμερα, γράφουμε τον επίλογο της τραγικής ιστορίας ενός άξιου τέκνου της πατρίδας μας.

Περήφανοι θα αισθάνονταν σήμερα για τον λεβεντιοί τους οι γονείς του Σάββα, Γεώργιος και Μαρίτσα που έφυγαν από τη ζωή με τον καημό της εξακρίβωσης της τύχης του.

Αγαπητοί και σεβαστοί συγγενείς,

Αγαπητά αδέρφια του ήρωα μας Παναγιώτα, Αγγέλα, Χρυστάλλα, Ειρήνη, Αυγή και Κώστα,

Πρέπει να νιώθετε υπερήφανοι για την κληρονομιά που ο άνθρωπός σας άφησε, όχι μόνο σε εσάς, αλλά και στην κοινωνία και σε όλους εμάς. Μια κληρονομιά που σε εσάς αποδίδει την ύψιστη τιμή και σε εμάς την ευθύνη για τη δικαίωση της θυσίας του.

Εύχομαι το τέλος της μακρόχρονης αγωνίας για την τύχη του ανθρώπου σας, να γαληνέψει την ψυχή σας και να απαλύνει τον πόνο σας.

Αποχαιρετούμε σήμερα τον Σάββα Αποστολίδη και τιμούμε με ευγνωμοσύνη τη μνήμη του. Ο Σάββας έπεσε στις επάλξεις του καθήκοντος και προς αυτόν, όπως και σε όλους όσοι έδωσαν τη ζωή τους για την ελευθερία και την ανεξαρτησία της Κύπρου μας οφείλουμε πολλά. Οφείλουμε την ύπαρξή μας ως Κυπριακή Δημοκρατία καθώς και την αξιοπρέπεια μας ως ελευθέρων ανθρώπων.

Αιωνία ας είναι η μνήμη και η δόξα του στρατιώτη του 70 Τάγμα Μηχανικού, Σάββα Αποστολίδη, του Γιώργου και της Μαρίτσας.

Αιωνία και τιμημένη.

«Φευ! η ανθρώπινη ζωή είναι στιγμή
απάτης,
είναι του κόσμου ο θνητός δρομαίος
διαβάτης.
Είναι το στιγμιαίο φως διάττοντος αστέρος,
όπερ δρομαίοι χάνεται σ' τας χώρας του
αιθέρος,
και όποδέν του σταματά το βλέμμα
διψαλέον,
αναζητούν την λάμπην του ήτις παρήλθε
πλέον».

Βασίλη Μιχαηλίδη, Εις τον θάνατον της Ελένης Ι. Καραγεωργιάδου
(απόσπασμα)